

Μετ' αὐτὸ ὀκτὼ περιστεροτροφεῖα ὀργανώθησαν ἐν Παρισίοις, Βιγκέναις, Μασσαλίᾳ, Περπιγιάν, Βερδούν, Τούλ, Βελφόρ καὶ Λίλλη πρῶτοντος διευθετηθέντα καὶ κατοικισθέντα. Πίστωσις εἰς 100,000 δραχ. ἐγγράφεται κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμόν διὰ τὰς περιστεράς καὶ τὸν ὀπτικὸν τηλεγράφων. Τέλος ἡ κυβέρνησις ἔθηκε τὰ πάντα εἰς ἐνέργειαν, ὡς ἐν Αὐστρίᾳ, ὅπως ἐνθαρρύνῃ τὴν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀνατροφὴν τῶν ταχυδρομικῶν περιστερῶν, καὶ ζεύγη τοιούτων ἐχορηγήθησαν δωρεὰν εἰς στρατιωτικούς, ὡς καὶ εἰς πολιτάς ἀνεγνωρισμένης τιμιότητος.

Ἐσχάτως, εἰς τὰ μεγάλα γυμνάσια τοῦ θου σώματος, ἰδιῶται εἶχον παραχωρήσει περιστεράς ἀνατρεφόμενας ὑπ' αὐτῶν, ἵνα ἐκτελέσωσι τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν καὶ βραβεῖα ἀπενεμήθησαν εἰς αὐτάς. Πρό τινος δὲ ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς διαφόρους πόλεις ἰδιαιτεροῦ ἀξιωματικὸς ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς κέντρον ἐνώσεως τῶν περιστεροφίλων Ἐταιριῶν μετὰ παντὸς ἀσχολουμένου εἰς τὴν ἀνατροφὴν περιστερῶν, καὶ ἐκ τῆς συνενώσεως ταύτης προκύψῃ οἰονεὶ ἐφεδρεία τις, εἰς τὴν ὅποιαν νὰ δύναται ἡ κυβέρνησις νὰ προστρέχῃ ἐν καιρῷ ἀνάγκης. Ἡ ἀποστολὴ τὴν ὅποιαν ἀνέλαθεν ὁ περὶ οὐ ἀνωτέρω ἀξιωματικὸς ἐπέτυχε καθ' ὀλοκληρίαν.

Τέλος ὁ στρατηγὸς Βουλανζὲ ἐξέτελεσεν ὀριστικὰ πειράματα ἀφορῶντα τὴν χρῆσιν τῶν περιστερῶν ὡς ταχυδρόμων μεταξὺ τοῦ γενικοῦ σταθμοῦ ἐν Τύνιδι καὶ τῶν αὐτόθι στρατιωτικῶν ὑπὸ τῶν Γάλλων κατεχομένων μερῶν· ἐχρησιμοποίησε δὲ ταύτας κατὰ τὴν πορείαν αὐτοῦ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τῆς χώρας.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ πάντα διετέθησαν ὅπως, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν νέος πόλεμος ἐκραγῇ, ἡ διὰ τῶν περιστερῶν ὑπηρεσία μὴ κανονισθῇ αὐτοσχεδίως, ὡς τὸ 1870, χρησιμεύσῃ δὲ ὡς μέσον ἀνταποκρίσεως μεταξὺ τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως, τῶν διοικητῶν τῶν ὀχυρῶν θέσεων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν σωμάτων.

Κ*.

Η ΜΠΑΜΙΑ

Ἐν προηγουμένῳ δελτίῳ τῆς Ἐστίας ἀνώνυμος συμπληρῶν τὰ περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς μπάμιας σημειοῖ, ὅτι « ἡ λέξις μπάμια εἶνε καθαρῶς τουρκικὴ ».

Ἀφοῦ καὶ ἡ μπάμια ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ γείνη ἀντικείμενον φιλολογικῆς ἐρεῦνης, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ προσθεσωμεν χάριν αὐτῆς τὰ ἐπόμενα: Ἡ ὀθωμανικὴ γλῶσσα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶνε κρῆμα τῆς τουρκικῆς, ἀραβικῆς καὶ περσικῆς, παρέλαβεν ἐκ δεκαοκτῶ ξένων γλωσσῶν 2,826 περίπου

λέξεις, ὅπως ἀπαριθμεῖ παραλαμβάνων αὐτάς ἐκ τοῦ *Δεχτζε-ἰ-ὄσμανι* ὀδίασημος ἀσιανολόγος κ. Ἀλέξ. Καραθεοδωρῆς. Καίτοι ἐν παρόδῳ σημειωτέον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἐκάστης γλώσσης ληφθεισῶν λέξεων ποικίλλει ἀπὸ μιᾶς μέχρι χιλίων διακοσίων καὶ ὀγδοήκοντα, τριακόσαιο δ' ἐλήφθησαν ἐκ τε τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας ἑλληνικῆς. Πάσας τὰς προσληφθείσας σχολιάζων ὁ κ. Καραθεοδωρῆς ἀναφέρει περὶ μπάμιας τὰ ἀκόλουθα: « Ἡ μοναδικὴ καὶ μονήρης λέξις, ἣν ἡ ὀθωμανικὴ προσλαμβάνει ἐκ τῶν ἰδιωμάτων τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ἀφρικῆς εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ νῦν πασιγνώστου λαχανικοῦ, τῆς μπάμιας (*Ketmie comestible, Ketmie combaud*), ἣτις ἦλθε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅθεν πάλιν μετενεχθεῖσα εἰς Εὐρώπην λογίζεται παρὰ τισιν Ἀμερικανικὸν φυτὸν » (*). Ἄρα ἡ μπάμια μὴ οὔσα καθαρῶς τουρκικὴ, κατάγεται ἐκ τῆς Ἀφρικῆς, παρελάβομεν δ' αὐτὴν ἐκ τῆς τουρκικῆς, ἀφοῦ ἔκαμε τὸν γῦρον τοῦ κόσμου.

Γ. ΓΑΡ. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΚΗΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Βελγίῳ ἰδρύθη πρὸ μικροῦ ἰδιαιτέρα τάξις ξεναγῶν ἀποκλειστικῶς χάριν τῶν ταξιδευουσῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων, αἵτινες δὲν συνοδεύονται ὑπὸ ἀνδρός. Ἡ πρόνοια δὲ αὐτῆ εἶνε λίαν ἐπιτυχῆς, καθόσον καὶ οἱ ξεναγοὶ οὔτοι καὶ διερμηνεῖς εἶνε πάντοτε ἐνδεδυμένοι ἀριστοκρατικώτατα καὶ ἔχουσι τρόπους τοῦ φέρεσθαι εὐγενεστάτους. Πληρῶνται δὲ καθ' ὀρισμένον ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας τίμημα, ἀπὸ τριῶν μέχρι πέντε φράγκων καθ' ὀλην τὴν ἡμέραν. Μεταξὺ δὲ τῶν ξεναγῶν τούτων εὐρίσκει τις ἐνίοτε πρόσωπα τῶν καλλιτέρων τάξεων τῆς κοινωνίας, καθόσον πολλοὶ χαρτοπαίχται ἀπολέσαντες ἐν Σπᾶ καὶ τὸν τελευταῖον αὐτῶν ὀβολόν, προμηθεύονται οὕτω τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Τελευταῖον νέα τις Ἀμερικανίς, εὐπρεπέστατα ἐνδεδυμένη, ἦλθε μόνη εἰς τὰς Βρυξέλλας καὶ ἀπετάθη εἰς τὴν Place Royale εἰς ἄθροισμὰ τι τοιούτων ξεναγῶν. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν ἐπροτίμησε νέον τινα ἀξιοπρεπέστατα καὶ καθαρώτατα ἐνδεδυμένον, ὃν ἔλαβεν ἐκ τοῦ βραχίονος. Ὁ ξεναγὸς ἠρώτησε παράτα μετὰ σεβασμοῦ ἂν ἡ δεσποινὴς ἦλθε δι' ἐργασίαν τινα εἰς Βρυξέλλαις ἢ ἂν ἦλθεν ἀπλῶς διὰ νὰ ἰδῇ τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως. Ἡ Ἀμερικανίς ἐβεβίωσε τὸ δεύτερον. Οὕτω ὁ ξεναγὸς τὴν ὀδήγησε εἰς τὸ πρῶτον μνημεῖον τῆς πόλεως, εἶτα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, κατόπιν εἰς τὰ ἀξιοθέατα οἰκοδομήματα, ἐπεξήγῳν εἰς αὐτὴν καὶ περιγράφων τὰ πάντα ἐξαιρετικά. Ἄλλ' ἐνῶ περιῆγεν αὐτὴν ἀπὸ μνημείου εἰς μνημεῖον καὶ διήγειρε τὸν θαυμασμόν τῆς, ἐθαύμαζεν αὐτὸς οὔτως τὰς

(*) Κόσμος, φυλλ. ΑΖ' σελ. 585, 586.